

València, de rebaixes

La iniciativa privada, després d'haver-se assegurat un bon benefici amb la projecció d'apartaments en l'avinguda de França, ja no vol gastar-se els diners en un jardí modern. De la mateixa manera que deixaren caure la joia arquitectònica de la fàbrica Cross, ara volen omplir l'espai amb "arbres i plantes".

Aprofitant l'estiu, que sempre suavitza les polèmiques i adormeix les capacitats crítiques, els responsables del futur de la ciutat de València, polítics i econòmics, han deixat caure algunes de les seues intencions urbanístiques. El conseller d'Obres Públiques, Josep Lluís Olivas ha comentat que el projecte de la ciutat de les Ciències, dissenyat per l'arquitecte Santiago Calatrava, és massa car i que respon a uns objectius "boirosos". A l'altra banda del riu Túria, els promotors de l'avinguda de França també han decidit rebutjar el projecte del grup Vetges Tu-Mediterrània per a la zona enjardinada. L'excusa oficial és que resulta "massa dur" i que prefereixen una "praderia amb arbres"; més verda segons ells, i molt més barata d'executar, és clar.

És significatiu que els dos projectes més ambiciosos de la ciutat hagen caigut en desgràcia alhora, i després que el Partit Popular arribara a la presidència de la Generalitat. De fet, aquestes actituds entren en sintonia absoluta amb el que ha estat la política de l'alcalde Rita Barberà, obsessionada també per l'estalvi, que ha condemnat la capital del País Valencià a una mera supervivència. Una política de manteniment d'infraestructures sense cap projecte emblemàtic de referència, que per no tenir, no ha tingut ni polèmica, llevat de la instal·lació dels despersonalitzadors suports publicitaris de l'empresa francesa Decaux, sota la trista disfressa de mobiliari urbà.

La línia, però, quedà traçada molt de temps enrere, quan el Partit Socialista va decapitar Pérez casado, l'únic alcalde dels darrers anys que, encertat o no, tenia al cap un projecte de ciutat i una ambició desmesurada per dur-lo a terme. Sense ell, semblava que les idees s'hagueren acabat i que la trista broma del jardí del Túria, convertit en indigest pastitx en mans de Clementina Ródenas, seria el destí de tota la ciutat.

Després d'anys (sota govern socialista i popular) de mediocritat i vida tanquil·la, arribaren dos projectes que havien d'obrir la ciutat al mar i convertir el que ara és una zona deprimida en la part més contemporània de l'urbs. Però no podia ser. A la primera oportunitat que han tingut, sota l'inclement sol d'agost, promotors i institucions s'han mostrat una altra vegada plens de por i pragmatisme. La iniciativa privada, després d'haver-se assegurat un bon benefici amb la projecció dels apartaments que constituïran l'avinguda de França, ja no vol gastar-se els diners en un jardí modern. De la mateixa manera que deixaren caure, amb el suport passiu de l'Ajuntament, la joia arquitectònica de la

fàbrica Cross, ara volen omplir l'espai amb "arbres i plantes". Ben en sintonia, el responsable de la Conselleria d'Economia i Hisenda es pregunta quin sentit té un projecte, el de la ciutat de les ciències, que "només té l'objectiu de ser emblemàtic, una fita històrica". Com si a la capital, València, ara per ara, després d'haver estat oblidada per Madrid el 1992 i adormida pels seus dirigents la resta dels últims anys, li'n sobraren, d'edificis emblemàtics i d'objectius històrics moderns.

Tornen les rebaixes. Poca ambició política i molta d'econòmica, i la ciutat de València esperant.